

افسران ارتش افغانستان در مخفی گاه بن لادن

"زمینه نفوذ آی اس آی را در لایه های نهادهای کشفی فراهم نکنید"

صفحه ۶

هزینه نبود وزیر دفاع

افغانستان از چشم ناتو افتاد

افغانستان برای اولین بار در سیزده سال گذشته در فهرست گفت و گوی کشورهای عضو ناتو قرار نگرفت. وزیران دفاع کشورهای عضو ناتو نشستی را در مرکز ناتو انجام داده و برخی از مسائل امنیتی را مورد بررسی قرار دادند، اما افغانستان در این جلسه حضور نداشت. یک مقام ایالات متحده آمریکا به آسوشیتدپرس گفته است، افغانستان به دلیل اینکه هنوز وزیر دفاع خود را تعیین نکرده در فهرست گفت و گوهایی این نشست قرار نگرفته است. در حال حاضر بیش از ۱۲۵۰۰ نفر از نیروهای ناتو در افغانستان باقی مانده اند. با گرم شدن مبحث اوکراین و ظهور داعش، افغانستان از چشم ناتو افتیده و دیگر برای این سازمان یک اولویت نیست. این در حالی است اکثریت مطلق نیروهای خارجی در سال ۲۰۱۴ افغانستان را ترک کردند. تمرکز سران ناتو را بحث مقابله با روسیه تشکیل می داد.

رویارویی بر سر انتقال کاروان سنگ های قیمتی در پروان

است، مدت سه ماه در ولایت بدخشان به بهانه های مختلف توقف داده شده بود و برخی افراد در مجلس نمایندگان با حمایت افراد قدرتمند در حکومت، در تلاش اند تا این سنگ استخراج شده و خریده شده

از چهار روز بدین سو، ده ها موتر حامل سنگ های قیمتی که از بدخشان به کابل انتقال می یافت، در منطقه پشته سرخ ولایت پروان توقف داده شده و تلاش و مقاومت به خاطر انتقال نیافتن آن به کابل ادامه دارد. تاجران این سنگ ها، می گویند که افرادی قصد داشتند این کاروان سنگ های قیمتی را در کابل ضبط و قید کنند، اما بازرگانان، خود این کاروان را در مسیر پشته سرخ پروان توقف داده اند و اجازه ندادند که اموالشان به روش های غیر قانونی ضبط شود. آنان به روزنامه ماندگار گفتند که عصر دیروز پولیس این کاروان را به سمت دوراهی بگرام به راه انداخت، اما مردم تلاش دارند تا مانع انتقال آن به کابل شوند. آنان به روزنامه ماندگار گفتند که در برابر هر نوع فشار به خاطر انتقال این سنگ ها به کابل مقاومت کرده اند. به گفته آنان، این کاروان سنگ که شامل تجارت قانونی

فرار هزاران مهاجر افغانی از پاکستان

علیه پناهگاه های شورشیان در امتداد مرز های افغانستان را تشدید ببخشد. همکاری بین نیروهای امنیتی افغانستان و پاکستان نیز بعد از وقوع این حمله بهبود یافته است و منجر به بازداشت مظنونان در افغانستان گردیده است. مقامات فکر می کنند که این حمله توسط طالبان پاکستانی طراحی شده بود. مقامات سازمان بین المللی مهاجرت و دیگر منابع می گویند، افغان هایی که در پاکستان زنده گی می کنند با واکنش های شدیدی رو به رو اند و گزارش هایی از موارد آزار و اذیت آن ها مانند حمله ...

رییس سازمان بین المللی مهاجرت در افغانستان گفته است که هزاران خانواده افغانی بعد از حمله مرکبار طالبان بر مکتبی در پشاور از ترس آزار و اذیت فرار کرده اند. این مهاجران در افغانستان نیز امکاناتی برای زنده گی ندارند. ریچارد دنزینگر، رییس ماموریت سازمان بین المللی مهاجرت در افغانستان روز شنبه (۱۸ دلو / ۷ فروری) گفت که بیش از ۲۲ هزار مهاجر بدون سند در ماه جنوری از مرز تورخم به افغانستان برگشته اند که این رقم بیش از دو چند همه مهاجران عودت کننده در تمام سال ۲۰۱۴ می باشد. در عین ماه نزدیک به ۱۵ هزار تن دیگر دیگر در مرز شده اند که این رقم دو چند شمار رد مرز شده گان در ماه دسمبر می باشد. ریچارد دنزینگر به رویترز گفت که «این مشکلات همه با حمله بر مکتب در پشاور شروع شدند. هنگامی که حادثه دهشتناکی اتفاق بیفتد، مردم آن را به گردن خارجی ها می اندازند.» در ماه دسمبر طالبان مکتبی را در شهر پشاور واقع در شمال غرب پاکستان مورد حمله قرار داده و بیش از ۱۳۰ طفل را کشتند. این امر پاکستان را بر انگیزت تا عملیات

دادستانی کل: لیست دادستان های فاسد وجود ندارد

دادستانی کل افغانستان می گوید گزارش ها در مورد موجودیت لیستی از دادستان های فاسد، واقعیت ندارد و هر دادستانی که دست به فساد بزند، مورد تعقیب قانونی قرار خواهد گرفت. سخنگوی این نهاد دولتی افغانستان می گوید اخیرا رسانه ها در رابطه به لیستی از ...

ادامه صفحه ۶

در برگ ها

شناسنامه های برقی و هویت های سرگردان

اندیشه های سیاسی در میان مسلمانان

ادبیات بدون مهاجرت چیزی کم دارد

ناکامی و تخلف دولت نواز شریف از قانون؛ ارمغان تروریست مشهور برای پاکستان

ادامه صفحه ۶

احمد عمران

تنتار نامه‌ها برقی و هوپنه‌ها سرگردان

جنگل آفرین شد تا به امروز این جنگل‌ها

باشد. نمی‌خواهم بحث را به مسایل دینی و اعتقادی بکشانم که نه مجال آن است و نه صلاحیت چنین بحثی را در خود می‌بینم، ولی این قدر می‌گویم که اسلام به عنوان دین اکثریت قریب به اتفاق مردم افغانستان دستور می‌دهد که «بهترین شما نزد پروردگارتان پرهیزگارترین شماست». آیا ما به دنبال پرهیزگارترین‌های خود رفته‌ایم؟ آیا ما الگو و رهبر خود را از میان اقوام دیگر به دلیل برتری‌هایی که داشته، برگزیده‌ایم؟

شاید اکثریت مردم افغانستان چنین کرده باشند، ولی عده‌یی به دلیل منافع سیاسی و مالی، تخم تفرقه و نفاق پاشیده‌اند. سخن معروفی به انگلیس‌ها نسبت داده می‌شود که «تفرقه بینداز و حکومت کن». عده‌یی بدون تردید در میان ما تفرقه می‌اندازند تا زمینه حکومت کردن را بیایند. کاش روزی فرا برسد که دیگر دیوارهای قومی و زبانی را به رسمیت نشناسیم و همشهری سبک و هندوی ما به همان میزان حس نزدیکی با این آب‌وخاک داشته باشد که دیگر اقوام ساکن این سرزمین آرزوی آن را دارند.

هویت‌های نژادی و قومی را نمی‌توان پاک کرد. این هویت‌ها با انسان‌ها به‌وجود آمده‌اند و همین‌طور هم ادامه خواهند داشت. نوزادی که در خانه تاجیک به دنیا می‌آید، تاجیک است و طفلی که در خانه پشتون به دنیا می‌آید، پشتون است. این هویت انسان‌هاست، هر چند که جامعه‌شناسان حالا دریافته‌اند که هویت‌های قومی نیز اکتسابی است.

شناس‌نامه‌های برقی زمانی می‌توانست که به هویت جمعی مردم افغانستان معنا دهد که همه خود را در آیین آن می‌یافتند. پس‌زمینه کارت‌های هویت، کاروانی از اشتران است. مشخص نیست که اشتر چه نسبتی با هویت‌های تاریخی و فرهنگی مردم افغانستان دارد. شاید در شبه‌جزیره اعراب، شتر جایگاه ویژه داشته باشد، ولی باور باید کرد که در فرهنگ افغانستان شتر چنین جایگاهی را ندارد. شناس‌نامه، هویت سرزمینی دارنده‌گان آن نیز هست. در کشوری که شتر جایگاه تاریخی و فرهنگی خاصی نداشته باشد، کاروان شترها در شناس‌نامه‌های آن‌ها چه معنایی را می‌رساند؟

موضوع هویت، مهم‌ترین معضل شناس‌نامه‌های برقی بود. بر اساس طرحی که دولت پیشین ارایه کرده بود، در شناس‌نامه‌های برقی هویت همه شهروندان، «افغان» ذکر شده است. این موضوع در مجلس نماینده‌گان فضای پرتنش را به وجود آورد. مخالفان و موافقان دوآتشه یکدیگر را متهم به قوم‌گرایی و هویت‌زدایی کردند. بدون آن‌که نگاهی علمی و واقع‌بینانه به مسایل انداخته شود، هر کسی تلاش می‌کرد که تعداد بیشتری را به سمت خود بکشاند.

کاربرد واژه «افغان» برای تمام ملیت‌ها و اقوام ساکن کشور، خالی از ابهام نیست. افغانستان کشوری دارای ملیت‌ها و اقوام مختلف است که بنا به دلایل مختلف، در کشوری واحد به نام افغانستان زنده‌گی می‌کنند. این کشور نیز در اصل نام افغانستان را در گذشته‌های تاریخی نداشته است. این نام در قرن‌های پسین بر آن گذاشته شده است.

تاریخ و گذشته را نمی‌شود تغییر داد. مردمانی که در این سرزمین زنده‌گی می‌کنند، روزهای بد و خوب بسیاری را در کنار هم داشته‌اند. آنان یاد گرفته‌اند که واقعیت‌های تاریخی را بپذیرند و به یکدیگر احترام بگذارند. اما اعتراف باید کرد که در سطوح بالا، این روحیه وجود نداشته است. در آن‌جا زدوبندهای سیاسی حرف اول را زده است. تلاش‌هایی صورت گرفته که هویت‌ها در برابر هم قرار گیرند. یک قوم، برتر و دیگری فروتر جلوه داده شود. در حق یک قوم، ظلم و جفا صورت گیرد و دیگری بر کرسی عزت بنشیند.

این واقعیت تاریخی کشوری به نام افغانستان است. شاید واقعیت کشورهای دیگر نیز بهتر و یا بدتر از این نبوده باشد، ولی دیگران در برهه‌یی از تاریخ نشسته‌اند و مشکلات خود را به گونه عقلانی حل و فصل کرده‌اند. ما نیز روزی باید بنشینیم و به مشکلات تاریخی خود بدون آن‌که دیگر از ما قربانی بگیرد رسیده‌گی کنیم، ریشه‌های مشکلات را دریاپیم و واقعیت‌ها را با سعه صدر پذیرا شویم. چاره‌یی جز این نیست. ما هم روزی باید بنشینیم و خرد را ارج بگذاریم و کسی را از خود بدانیم که باخردتر از دیگران

توزیع شناس‌نامه‌های برقی، به دلایل نامعلوم متوقف شده است. هر چند وزیر جدید داخله افغانستان در نخستین روز کاری‌اش وعده سپرد که برنامه توزیع شناس‌نامه‌های برقی را به‌زودی آغاز خواهد کرد، ولی برخی منابع آگاه از توقف آن به دستور ارگ ریاست‌جمهوری خبر می‌دهند.

توزیع شناس‌نامه‌های برقی می‌تواند به برخی مشکلات در کشور نقطه پایان بگذارد، به‌ویژه در مورد داشتن رقم نسبتاً دقیقی از جمعیت و برگزاری انتخابات شفاف. شناس‌نامه‌های فعلی که در یک برهه برای شهروندان توزیع می‌شود، چیز مسخره و فاقد اعتباری است که می‌توان به‌سادگی آن را جعل کرد و یا در بدل مقداری پول، به‌آسانی آن را به‌دست آورد.

تجربه هر یک از ما نشان می‌دهد که گرفتن یک شناس‌نامه چه‌قدر می‌تواند کار آسانی باشد. در دنیای دیجیتال امروز، توزیع چنین شناس‌نامه‌هایی، فقط دل‌خوش‌کنکی است که می‌توان با آن مردم را فریب داد. کار نشر و چاپ، چنان وسیع و گسترده است که دیگر هیچ اعتباری به چنین کاغذها باقی نمی‌گذارد.

دولت افغانستان متعهد به توزیع شناس‌نامه‌های برقی است و این موضوع بخشی از توافقات سیاسی میان رهبران آن است که نظام انتخاباتی کشور را می‌خواهند مورد بازنگری قرار دهند. بسیاری از آگاهان تأکید دارند که بدون توزیع شناس‌نامه‌های برقی، برگزاری انتخابات آینده فاقد اعتبار خواهد بود.

تجربه انتخابات گذشته نشان داد که در نبود آمار درست و واقعی از جمعیت کشور، می‌توان دست به چه کارهایی در روند انتخابات زد. نبود شناس‌نامه‌های با اعتبار، کار تقلب را در روند انتخابات سهل می‌سازد و برای فرصت‌طلبان، زمینه جعل‌کاری را به‌وجود می‌آورد. در همین حال، بسیاری از پروژه‌های زیربنایی کشور، منوط به توزیع شناس‌نامه‌های برقی است. اما حالا مثل این‌که یک بار دیگر جنگل‌شناس‌نامه از سر گرفته شده و مشخص نیست که چه زمانی پایان می‌یابد.

توزیع شناس‌نامه‌های برقی از آغاز با جنگل‌هایی توأم بوده است. از زمانی که بحث هویت در شناس‌نامه‌ها در مجلس نماینده‌گان

سخن ماندگار

آموزش در مخفیگاه

اسامه بن لادن

گزارش‌ها می‌رسانند که وزارت دفاع کشور، شماری از افسران خود را برای آموزش به پاکستان فرستاده است و این افسران در منطقه نظامی پاکستان به نام «ابیت‌آباد» آموزش می‌بینند. نشر این خبر نگرانی‌های زیادی را برانگیخته است. نگرانی‌هایی که پیرامون این قضیه ابراز می‌شود، ناشی از دو نکته است: نکته اول، فرستادن نیروهای نظامی به‌خاطر آموزش به پاکستان، اعتبار آنان را زیر سوال می‌برد و مردم نمی‌پذیرند که نیروهای امنیتی‌شان در جایی آموزش ببینند که اعتماد و اعتبار لازم را ندارد؛ اما نکته دوم، مکان آموزش این نیروها در ابیت‌آباد اسلام‌آباد است. ابیت‌آباد مکانی ست نظامی، و به قلعه نظامی و استخباراتی پاکستان مشهور است. مرکز استخبارات نظامی پاکستان هم در همین منطقه استقرار دارد و نیز شهرک نظامیان پاکستانی که عمدتاً جنرالان ارتش‌اند، در همین منطقه ساخته شده است. ولی آن‌چه که شاید بیش از همه سبب مشهور شدن این منطقه شده، این است که اسامه بن‌لادن رهبر القاعده سال‌ها در همین منطقه زنده‌گی کرده و در همین منطقه نیز به دام نیروهای ویژه امریکایی افتاده است.

پس از کشته شدن اسامه بن‌لادن، راز این منطقه افشا شد و حالا حضور نیروهای نظامی افغانستان در واقع در مخفیگاه اسامه بن‌لادن برای آموزش، می‌تواند مسبب انتقادات و بدبینی‌های زیادی نسبت به سیاست‌های دولت وحدت ملی باشد. اما از طرف دیگر، دولت افغانستان به این باور است که آموزش افسران ارتش افغانستان در پاکستان، نشان‌دهنده گسترش روابط اسلام‌آباد و کابل است. چنان‌که وزارت خارجه می‌گوید، آموزش دانشجویان افسری در پاکستان، نخستین گام برای همکاری‌های بیشتر با پاکستان در تمام زمینه‌ها به‌ویژه همکاری‌های دفاعی و نظامی می‌باشد. حال آن‌که نفس این نوع همکاری‌ها، حکایت از برد پاکستان در تعیین سیاست خارجی افغانستان هم می‌داشته باشد. اکنون و با فرستادن این گروه از افسران کشور یا دانشجویان افسری به پاکستان، افغانستان نمی‌تواند توازن را در مناسبات خارجی‌اش حداقل بین هند و پاکستان نگه دارد و این می‌تواند نارضایتی هندی‌ها را در قبال داشته باشد. از سوی دیگر، هیچ تضمینی وجود ندارد که این افراد آموزش‌یافته پاکستان در آینده‌ها به عنوان ابزار دست پاکستان وارد عمل نشوند.

با توجه به این‌که در طول بیست سال گذشته، به گونه واضح، ما با تجاوز و مداخله پاکستان روبه‌رو بوده و هنوز هم هستیم، هیچ نوع همکاری دفاعی و نظامی میان دو کشور نمی‌تواند اعتماد مردم افغانستان را به خود جلب کند. البته برخلاف آن‌چه منابع رسمی می‌گویند، این نخستین بار نیست که دولت افغانستان افسران نظامی را برای آموزش به پاکستان فرستاده باشد، بلکه در طول ده سال اخیر بارها گروه‌هایی از افسران جوان دوره‌هایی را در پاکستان گذرانده‌اند و آموزش‌هایی را دیده‌اند. اما این بار این افسران در یک دانشگاه نظامی در منطقه ابیت‌آباد، جایی که زمانی مخفیگاه اسامه بن‌لادن بوده است، آموزش می‌بینند و این امر، سوءظن در مورد همکاری‌های تازه نظامی پاکستان را دوچندان کرده است. از این رو، ما نباید به امید تأمین رابطه حسنه میان افغانستان و پاکستان، این‌گونه هزینه بگذاریم و نباید همواره به اوامر پاکستان، بلی قربان بگوییم.

تأکید می‌کنیم که فرستادن نیروهای امنیتی برای آموزش به پاکستان، یک اقدام نادرست است و باید دولت در این زمینه تجدید نظر کند. زمانی نیروهای امنیتی ما می‌توانند در پاکستان آموزش ببینند که این کشور بتواند با تثبیت حسن نیت خود، اعتماد کامل مردم افغانستان را به خود جلب کند. که مسلماً چنین چیزی سال‌ها زمان در بر می‌گیرد. بنابراین تا آن زمان، مردم افغانستان آموزش سربازان ارتش یا پولیس ملی در پاکستان را کم‌وبیش به‌سان آموزش سربازان طالبان و داعش در این کشور می‌بینند. تجربه ثابت کرده است که بیشتر آنانی که در گذشته در پاکستان آموزش دیده‌اند و یا با پاکستانی‌ها مراد داشته‌اند، به‌نحوی از انجا در چنگال استخبارات نظامی آن کشور قرار گرفته‌اند.

تنظیم پیش نویس قطعنامه مقابله با اقدامات غیرقانونی داعش

شورای امنیت سازمان ملل با اعلام اینکه قدرت‌های جهان باید برای مقابله با داعش متحد باشند، پیش نویس قطعنامه‌ای حقوقی و الزام آور را با هدف مانع شدن از تجارت نفت، اشیای باستانی و عتیقه و هم‌چنین گروگان از سوی این گروه تهیه کرد.

به گزارش خبرگزاری آسوشیتدپرس، پیش‌نویس این قطعنامه که جمعه بعد از ظهر مورد بحث اعضای شورای امنیت سازمان ملل قرار گرفت، به تایید ۱۹۳ کشور عضو مجمع عمومی سازمان ملل نیاز دارد تا از فروش آثار باستانی سوریه توسط داعش جلوگیری شود؛ شبیه همان اقدامی که ۱۰ سال پیش در مورد عراق نیز تصویب شد. هم‌چنین در این پیش نویس درخواست‌هایی برای اعمال تحریم‌ها علیه افرادی که به داعش برای تولید و قاچاق نفت به خارج از سوریه کمک می‌کنند ذکر شده است و به تمام کشورها یادآوری می‌کند که پرداخت باج به این گروه با هدف آزادی گروگان‌ها غیرقانونی است. این پیش نویس توسط روسیه رایه شده و مورد حمایت آمریکا و سایر قدرت‌های جهان است. ویتالی چورکین، سفیر روسیه در سازمان ملل گفت که انتظار دارد این قطعنامه طی روزهای آینده تصویب شود.

با وجود اختلاف نظرها درباره چگونگی واکنش نسبت به جنگ داخلی سوریه، یکی از مقام‌های دولت آمریکا پیشتر گفته بود که دیپلمات‌های آمریکایی به صورت سازنده با هم‌تایان روس خود در این زمینه همکاری می‌کنند.

پیش نویس این قطعنامه براساس فصل هفتم منشور سازمان ملل است اگرچه در آن استفاده از اقدام نظامی مطرح نیست. قطعنامه‌های شورای امنیت سازمان ملل هرگونه تامین مالی برای داعش و جبهه النصره را منع کرده است.

در این پیش نویس همچنین تجارت نفت به ویژه خرید محصولات نفتی یا فروش آن توسط داعش یا تامین تجهیزات برای استخراج و پالایش نفت نیز غیر قانونی اعلام شده است.

در این پیش نویس اسامی جدید به فهرست اشخاص تحت تحریم اضافه نشده است. البته از کمیته تحریم‌های سازمان ملل خواسته شده تا هر چه سریعتر اشخاص حقیقی و حقوقی را که در فعالیت‌های تجارت نفتی دست دارند و به داعش کمک می‌کنند، مشخص کند.

مرکل:

می‌خواهیم نه علیه که همراه روسیه، امنیت اروپا را شکل دهیم

آنگلا مرکل در سخنان خود در نشست امنیتی مونیخ تاکید کرد که حل و فصل بحران اوکراین به شیوه نظامی ممکن نخواهد بود. به گزارش شبکه اسکای نیوز، آنگلا مرکل، صدر اعظم آلمان در سخنان خود گفت: روسیه باید تلاش خود را برای حل و فصل بحران اوکراین به کار گیرد.

وی همچنین مسکو را به عدم احترام ارضی همسایگانش متهم کرد و گفت: قوانین بین‌المللی در این راستا نقض شده است.

مرکل افزود: ما می‌خواهیم همراه با روسیه و نه علیه روسیه امنیت اروپا را شکل دهیم. روسیه باید سهم خود را در بحران اوکراین بپردازد. این بحران به شیوه‌های نظامی حل و فصل نخواهد شد. روسیه باید در حل و فصل این بحران به ما کمک کند. ایجاد اروپای توسعه یافته از ولادوستوک تا لیسبون بدون حل و فصل بحران اوکراین غیر ممکن است شرایط و ایجاد چنین اروپایی در حل و فصل این بحران تحت نظارت قوانین بین‌المللی ممکن است.

صدر اعظم آلمان تصریح کرد: هیچ کس به جدایی و شکاف تازه در اروپا علاقه‌ای ندارد و هیچ کس خواهان درگیری و تشدید بیشتر درگیری‌ها نیست. من نمی‌توانم تضمین دهم که توافقنامه مینسک به طور کامل اجرایی شود من هیچ تضمینی برای اوکراین ندارم و این امیدکننده است پس از این تجربه من در مورد هرگونه تضمینی با دقت‌تر عمل می‌کنم. تنها چیزی که می‌توانم ضمانت آن را بدهم این است که توافقی وجود دارد و باید اجرایی شود.

مرکل گفت: نقل و انتقال سلاح به حل و فصل بحران اوکراین کمک نمی‌کند من این موضوع را درک می‌کنم و فکر می‌کنم میزان سلاح‌هایی که به اوکراین ارسال می‌شود راهی برای پیشبرد این بحران نخواهد بود و من در این مورد به طور جدی تردید دارم. اظهارات مرکل در کنفرانس مونیخ پس از دیدار سه جانبه وی با روسای جمهور روسیه و فرانسه در مسکو صورت گرفته است.

مرکل تصریح کرد: مطمئن نیستم که تلاش‌های صلح به موفقیت برسد اما از دیدگاه من و فرانسوا اولاند، رئیس جمهوری فرانسه این تلاش‌ها ارزش امتحان کردن را دارد. ما به کسانی که از حادثه اوکراین متاثر می‌شوند مدیونیم.

اوباما؛ رئیس جمهوری با بیشترین اختلاف نظر میان دموکرات‌ها و جمهوری خواهان

باراک اوباما، رئیس جمهور آمریکا که در کمپین انتخاباتی‌اش وعده یک امریکای متحد را داده بود، اکنون به رئیس‌جمهوری تبدیل شده که طیف جمهوری خواه و دموکرات‌نظر گسترده‌ای نسبت به او داشته و این امر او را به قطبی‌ترین رئیس‌جمهور در تاریخ معاصر آمریکا تبدیل کرده است.

به گزارش خبرگزاری نیوزمکس، یکی از نظرسنجی‌های موسسه گالوپ نشان داده است که فاصله رضایت دموکرات‌ها و جمهوری‌خواهان و در حقیقت موافقان و مخالفان اوباما در سال ششم ریاست‌جمهوری او در رقم ۷۰ درصد ثابت مانده است. ۷۹ درصد دموکرات‌ها از او رضایت داشته و تنها ۹ درصد جمهوری‌خواهان چنین نظری داشته‌اند. از زمانی که دووایت آیزنهاور در سال ۱۹۵۳ رئیس‌جمهور آمریکا شد تاکنون تنها یک رئیس‌جمهور را می‌توان با اختلاف نظر دموکرات‌ها و جمهوری‌خواهان نسبت به اوباما مقایسه کرد و آن جورج بوش است. او نیز ۷۹ درصد رضایت جمهوری‌خواهان و ۹ درصد رضایت دموکرات‌ها را در سال ششم ریاست‌جمهوری‌اش تجربه کرده بود.

با این حال به گفته گالوپ میانگین ۷۰ درصدی اختلاف نظر دموکرات‌ها و جمهوری‌خواهان نسبت به اوباما در سراسر دوره ریاست‌جمهوری او ثابت بوده و در صورت تداوم به سادگی به بالاترین میزان اختلاف نظر دموکرات‌ها و جمهوری‌خواهان نسبت به یک رئیس‌جمهور در تاریخ آمریکا تبدیل می‌شود.

در همین حال، شبکه سی‌ان‌ان در گزارشی درباره نظرسنجی اخیر گالوپ می‌نویسد: اوباما در مجموع تمامی رئیس‌جمهوری‌های آمریکا یکی از رئیس‌جمهوری‌هایی بوده که بیشترین اختلاف نظر در بین دموکرات‌ها و جمهوری‌خواهان را نسبت به خود داشته است. در هر شش سال ریاست‌جمهوری اوباما، او در صدر جدول اختلاف نظر بین جمهوری‌خواهان و دموکرات‌ها از سال ۱۹۵۳ قرار داشته است.

سی‌ان‌ان ادامه می‌دهد: و اگر بخواهیم با چشم‌انداز انتخابات سال آتی این شرایط را تشریح کنیم، می‌توان گفت که این اختلاف نظرها افزایش خواهد یافت.

روزنامه بوستون گلوب همچنین در گزارشی با اشاره به نظرسنجی جدید گالوپ خاطر نشان می‌کند، این اختلاف نظرها درباره رئیس‌جمهوری رخ داده که در سال ۲۰۰۷ وعده داد: «من نمی‌خواهم امریکایی‌های قرمز را در مقابل امریکایی‌های آبی قرار دهم. من می‌خواهم رئیس‌جمهور ایالات متحده آمریکا باشم.»

بوستون گلوب در مثالی دیگر به صحبت‌های اوباما در سال ۲۰۰۸ اشاره می‌کند که در آن گفته بود: «من قصد دارم سیستم سیاسی آمریکا را بهبود بخشیم؛ سیستمی که به شدت در قالب دو قطبی شده خود مانده است.»

نشریه بوستون گلوب یادآوری می‌کند، در شب انتخاب شدنش اوباما گفت: «بگذارید ما به حزب‌گرایی کوتاه‌نظرانه و کودکانه‌ای که

سیاست‌های ما را آلوده کرده، تن ندهیم.» این روزنامه در ادامه می‌نویسد: اما اوباما خود نه تنها چنین کاری را نکرده بلکه در مقابل این مساله، مقاومت هم کند.

در همین حال موسسه گالوپ در بخشی از انتشار نظرسنجی اخیر متذکر شده است: بالاترین سالی که جورج بوش اختلاف نظر میان دموکرات‌ها و جمهوری‌خواهان را نسبت به خود تجربه کرد به سال چهارم او در سمت ریاست‌جمهوری بازمی‌گردد که این مساله پس از برگزاری یک راهپیمایی در حمایت از او در پی حوادث ۱۱ سپتامبر از بین رفت.

بوستون گلوب نیز در ادامه می‌نویسد: هم بوش و هم اوباما با امید نسبت به ایجاد یک کشور متحد انتخاب شدند و در نهایت نتیجه‌ای معکوس حاصل شد. با این حال اوباما با شکست دادن بوش، در مسیری است که با ادامه آن به برترین رئیس‌جمهوری تبدیل می‌شود که دموکرات‌ها و جمهوری‌خواهان نسبت به او اختلاف نظر دارند.

ایران:

زمینه برای حل موضوع اتمی کاملاً فراهم است

هماهنگ کنند یا نه که باید در عمل ببینیم.»

او گفته «در این دیدارها همانطور که قبلاً هم گفته ایم درباره جزئیات به ویژه رفع تحریم‌ها و روش ادامه کار غنی سازی و تعداد و روش کار ساترفیوژها مذاکره می‌کنیم.»

وزیر امور خارجه ایران گفته «هنوز نیاز است که گفت‌وگوها ادامه داشته باشد و من فکر می‌کنم یکی دو روز آینده که وزیران خارجه گروه ۵+۱ در مونیخ گرد هم می‌آیند، البته به غیر از چین که مقام دیگری از این کشور به مونیخ آمده است، فرصتی است برای مرور اوضاع و اینکه ببینیم چه راه حلی برای برون رفت وجود دارد.»

آقای ظریف همچنین گزارش خبرگزاری رویترز را تکذیب کرده که در آن ادعا شده وزیر خارجه ایران به جان کری گفته «شکست مذاکرات اتمی باعث تضعیف و در خطر قرار گرفتن حسن روحانی، رئیس‌جمهور میانه روی ایران خواهد شد.» آقای ظریف گفته «در هیچیک از ملاقات‌های انجام شده به هیچوجه مباحث داخلی مطرح نشده و مطلب منتشره در این زمینه کذب محض است.»

ایران و گروه ۵+۱ (شامل پنج عضو دائم شورای امنیت به همراه آلمان) سرگرم مذاکرات جامع اتمی با هدف حل و فصل نهایی پرونده اتمی ایران هستند. اساس اختلافات موجود میان دو طرف، ظرفیت غنی سازی و زمان‌بندی لغو تحریم‌ها است.

روز یکشنبه هم قرار است میزگردی با موضوع ایران در کنفرانس امنیتی مونیخ برگزار شود که رسانه‌ها می‌گویند محمدجواد ظریف، جان کری، و فرانک والتر اشتاین مایر وزرای خارجه ایران، آمریکا و آلمان در آن حضور خواهند داشت.

محمدجواد ظریف، وزیر امور خارجه ایران که برای شرکت در اجلاس امنیتی مونیخ در آلمان به سر می‌برد، درباره رسیدن به توافق نهایی اتمی با گروه ۵+۱ ابراز خوشبینی کرده و گفته «زمینه برای حل موضوع کاملاً فراهم است» و «فقط به یک اراده سیاسی قوی برای حصول نتیجه نیاز است.»

از روز جمعه که آقای ظریف در نشست مونیخ حاضر شده تاکنون با جان کری وزیر امور خارجه آمریکا، یوسف بن علوی، وزیر مشاور در امور خارجی عمان، فرانک والتر اشتاین مایر وزیر امور خارجه آلمان، سرگئی لاوروف وزیر خارجه روسیه، یوکیا آمانو مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و کوفی عنان دبیرکل پیشین سازمان ملل دیدار کرده است.

«هنوز نیاز است گفت‌وگوها ادامه داشته باشد»

آقای ظریف روز ۱۸ بهمن درباره دیدارهایش به خبرنگاران گفته «آنچه که اظهار می‌کنند این است که علاقه مند هستند این اتفاق [توافق اتمی] روی بدهد اما باید دید آیا این اراده سیاسی را هم دارند که علاقه شان را با تصمیم سیاسی

بخش بیست و چهارم

اندیشه‌های

سیاسی

در میان مسلمانان

عبدالحفیظ منصور

ماوردی از دید فقهی به سیاست نگرسته و در واقع کوشیده است از یک سو مسایل سیاسی را به سود تقویت خلافت تنظیم بدارد، از سوی هم رابطه خلافت را با وزارت و امارت سازمان ببخشد. او در مورد مشروعیت گزینش امام، آنچه را که در گذشته در میان خلفای راشدین به وقوع پیوسته، ملاک قرار داده و در جهت استحکام آن استدلال کرده است. به عقیده ماوردی، رجوع به "حل و عقد" و "استخلاف" شیوه‌های مشروعیت بخش به خلافت می‌باشند:

«امامت به دو صورت انعقاد می‌یابد: یکی به انتخاب اهل حل و عقد؛ و دیگری به ولایت‌عهده‌ی امام پیشین. در انتخاب امام به واسطه اهل حل و عقد، فقها در حد نصاب افرادی که به انتخاب آنان امامت انعقاد می‌یابد، اختلاف کرده و نظریه‌های گوناگون ابراز داشته‌اند: گروهی گفته‌اند: امامت تنها به اتفاق نظر توده اهل حل و عقد در هر یک از آبادی‌ها انعقاد می‌یابد، تا خرسندی به او فراگیر و تسلیم در برابر فرمان او امری اجتماعی

عمر بن خطاب، ابو عبیده بن جراح، اسید بن حضیر، بشر بن سعد و سالم وابسته ابو حذیفه؛ دوم آن که عمر شورا را در شش نفر قرار داد تا امامت را برای یکی از خود با رضایت پنج تن دیگر منعقد سازند. این عقیده بیشتر فقیهان و متکلمان بصره است. گروهی از عالمان کوفه هم گفته‌اند: امامت به سه تن که یکی از آنها با رضایت دو تن دیگر آن را عهده‌دار شود، منعقد می‌گردد تا این سه به منزله یک قاضی و دو گواه باشند، چنان‌که عقد ازدواج با حضور ولی و دو گواه صحیح است. سرانجام گروهی دیگر گفته‌اند: امامت حتماً به انتخاب توسط یک نفر هم انعقاد می‌یابد؛ زیرا عباس به علی گفت: دست خود پیش آور تا با تو بیعت کنم». (ماوردی، ۱۳۸۳: ۲۵)

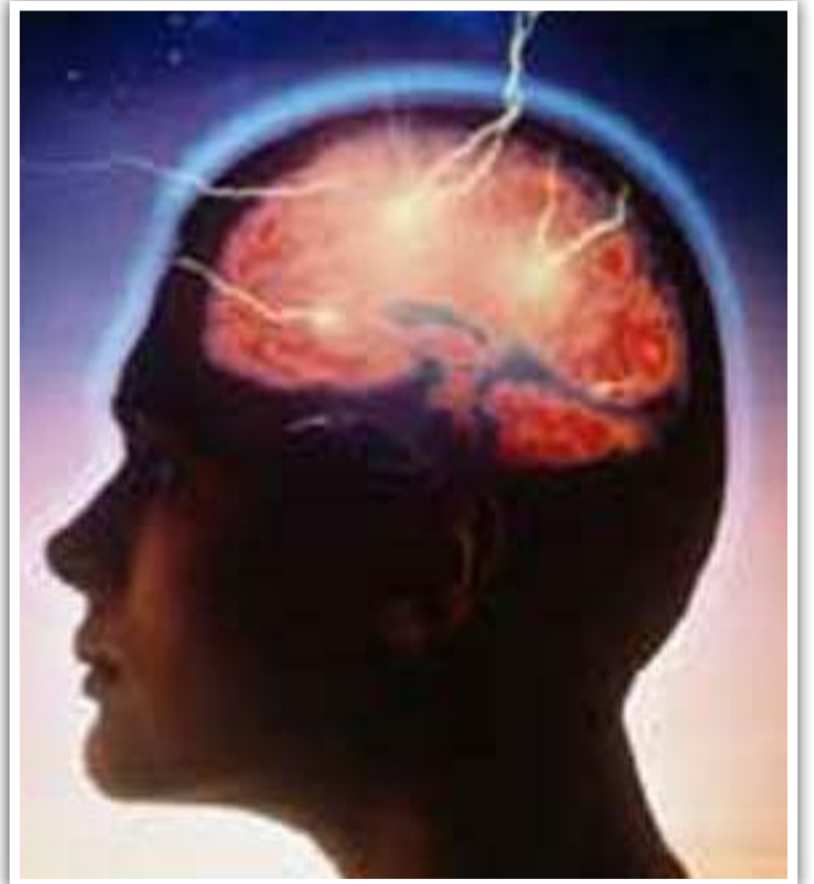
ماوردی به ضروری بودن حکومت اعتقاد داشته و این لزوم را بر پایه شرع، نه عقل توجیه کرده است: «ایجاب امامت از طریق عقل نبوده، بلکه عقل تنها این را ایجاب کرده است که هر یک از عاقلان می‌بایست خود را از ستم

بدین سان، خداوند فرمان بردن از «اولوالامر» را که همان پیشوایانی‌اند که بر ما حکم می‌رانند، واجب گردانیده است». (ماوردی، ۱۳۸۳: ۲۲) شیوه دوم، گزینش مشروع استخلاف است. ماوردی می‌گوید که استخلاف در عهد عمر بن خطاب اجماع را پشتوانه خود دارد: «انعقاد امامت به توصیه یا ولایت‌عهده‌ی از سوی امام پیشین، از چیزهایی است که بر جواز آن اجماع صورت پذیرفته و بر صحت آن نیز اتفاق نظر است، به دلیل دو رخداد که مسلمانان دست به کار آن شدند و کسی از آن میان هم با آنها مخالفت نکرد:

نخست آن‌که ابوبکر امامت پس از خود را به عمر سپرد و مسلمانان نیز به این توصیه، امامت وی را ثابت دانستند. دوم آن‌که عمر امامت را به اعضای آن شورا سپرد و آن گروه در حالی که بزرگان روزگار خویش بودند، از سر انعقاد به صحت این امر درآمدن به شورا را پذیرفتند و دیگر صحابه نیز از این جمع بیرون ماندند. آن هنگام که عباس، علی را نکوهید که چرا به شورا درآمده است، علی فرمود: مسأله‌ی بزرگ از مسایل اسلام بود که به خود حق ندادم از آن خارج شوم.

بدین سان، سپردن امامت به امام پسین به اجماع امت، موجب انعقاد امامت است. از دیدگاه نگارنده، درست آن است که این بیعت انعقاد می‌یابد و رضایت انتخاب‌کننده‌گان به آن شرط نیست؛ چرا که بیعت عمر بر رضایت صحابه متوقف نماند. همچنین، امام پیشین سزامنندترین کس به این امر است و از همین روی انتخاب او در این زمینه از هر انتخاب دیگری موثرتر و نظر او در این خصوص نیز نافذتر است». (ماوردی، ۱۳۸۳: ۳۰-۳۱)

ماوردی در مورد ولایت‌عهده‌ی قید و شرط‌هایی بیشتر وضع می‌دارد، بدین گونه: «اما اگر ولیعهد پدر یا فرزند امام پیشین باشد، در جواز اقدام شخصی امام پیشین به بیعت با او اختلاف کرده و سه نظریه را ابراز داشته‌اند: نظریه نخست: جایز نیست امام به تنهایی به عقد بیعت با فرزند یا پدر خود اقدام کند، مگر آن‌که در این خصوص با کسانی که اهلیت انتخاب کردن دارند، رای‌زنی کرده و آنان این ولیعهد را شایسته بیعت دیده باشند. تنها در چنین صورتی عقد بیعت از سوی امام پیشین با ولیعهد خویش صحیح است؛ زیرا از یک سو اقدام فردی امام به این کار نوعی تزکیه برای ولیعهد و در نتیجه مشمول احکام باب شهادت است، و از سوی گماردن ولیعهد بر امت نیز مشمول احکام قضاوت است و این همه در حالی‌ست که پدر و فرزند به این گمان که به یکدیگر گرایش درونی و قلبی دارند، نه می‌توانند به سود هم شهادت دهند و نه جایز است که درباره یکدیگر قضاوت کنند.

راندن بر یکدیگر و بریدن از همدیگر باز بدارند، در انصاف روا داشتن با هم و پیوند با هم به آن چه اقتضای عقل است، عمل کنند و هر یک نه به عقل دیگران، بلکه به عقل خویش بیندیشند. اما این شرع است که واگذاری زمام حکومت به صاحبانش را مقرر داشته است، چنان‌که خداوند متعال می‌فرماید: «یا ایها الذین آمنوا اطیعوا الله و اطیعوا الرسول و اولی الامر منکم»

باشد. این نظریه بدان نفی می‌شود که ابوبکر تنها با بیعت کسانی که آن‌جا حضور داشتند، پیشوایی یافت و بیعت با او در انتظار این نماند. کمترین شماری که امامت به انتخاب از سوی آنها انعقاد می‌یابد، پنج نفر است که امامت را به رضایت چهار تن دیگر برای یکی از خود منعقد سازند. این گروه به دو چیز استدلال کرده‌اند: نخست آن‌که بیعت با ابوبکر با حضور پنج تن صورت گرفت که عبارت بودند از

بخش نخست

اگر کارتان را از دست داده‌اید،

ببخشید

از کاری که چند سال از عمرتان را برایش خرج کردید، بی‌کار شده‌اید؟ احساس می‌کنید هیچ کارفرمایی در هیچ گوشه‌ی از این شهر به مهارت‌های شما نیاز ندارد و تصور می‌کنید برنامه‌های مالی و کاری‌یی که برای خود چیده بودید، هزاران سال نوری از شما دور شده‌اند؟ نمی‌گوییم این فکر و خیال‌ها منطقی و درست هستند، اما به شما حق می‌دهیم که در این شرایط سخت با احساسات منفی درگیر شده باشید. با این وجود، اگر هنوز هم برای موفق شدن انگیزه دارید و دوست دارید به خود سابق‌تان تبدیل شوید، می‌توانید از این توصیه‌ها کمک بگیرید.

با خودتان روراست باشید

به احساسات‌تان خیره شوید. در ذهن و دل شما چه می‌گذرد؟ ناراحتید؟ عصبانی هستید؟ نگرانید؟ شرمندید؟

احساسات‌تان را بدون پرده پوشی بررسی کنید. شما باید بدانید که این تغییر چه تأثیری بر روان و سبک زندگی‌تان گذاشته تا بتوانید خرابی‌های ناشی از آن را یکی یکی بازسازی کنید. شاید این از دست دادن، آن قدر شما را آزار داده باشد که تا چند هفته و چند ماه از پس شناختن احساسات واقعی‌تان برنیاید.

دست روی دست نگذارید

برای کمک گرفتن از اطرافیان‌تان آماده شوید. به هر کسی که می‌دانید می‌تواند به شما کمک کند، زنگ بزنید یا رزومه‌تان را همراه با درخواست کمک برایش ای میل کنید. از قابلیت‌های سایت‌های کاریابی هم غافل نشوید. سایت‌های معتبر و نشریات رسمی که آگهی‌های شرکت‌های مختلف را منتشر می‌کنند، یکی از ابزارهای پیدا کردن گزینه مناسب برای شروع دوباره هستند.

حواستان به خودتان باشد

نامیدی ممکن است قبل از هر احساسی به شما حمله کند. شاید تصور کنید که هیچ کاری از دست‌تان برنمی‌آید و هیچ کس برای توانایی‌های‌تان ارزش قابل نیست. شاید هم احساس بی‌ثباتی و ناتوانی برای ساختن آینده، بیشتر از هر حسی شما را تحت تأثیر قرار دهد. در این شرایط هر روز و هر لحظه باید مراقب فکری‌هایی که از ذهن‌تان عبور می‌کند، باشید و نگذارید احساسات منفی، از شما فردی ناتوان و مأیوس بسازد.

اگر احساس کردید هیجان‌های منفی هر روز بیشتر از قبل آزارتان می‌دهد، موضوع را با یک روان‌شناس مطرح کنید و از او برای آرام شدن کمک بگیرید. یادتان نرود که هیچ کارفرمایی دوست ندارد یک عضو نامید را وارد کسب و کارش کند.

منبع: برترین‌ها

حسین عیدی زاده

مهاجرت به دو شکل است؛ خودخواسته و اجباری، که دومی را می‌شود تبعید هم گفت. مهاجرت به هر دو شکلش، یکی از مضمون‌های رایج در ادبیات و سینما بوده و هست.

در ادبیات کم نیستند داستان‌هایی که به موضوع مهاجرت پرداخته‌اند. آنچه ادبیات مهاجرت را جذاب می‌کند، تقابلی است که نویسنده میان نگاهش به سرزمینی که به آن سفر کرده و وطن خودش ایجاد می‌کند یا نگاه متفاوت نویسنده هجرت کرده به سرزمینی که پیشتر برای خواننده آشنا نبوده یا تصویری رایج از آن داشته است.

هدف از مهاجرت آشکار است؛ بهره بردن از آزادی و برای بیان حرف‌هایی که در وطن نمی‌شود زد یا باید با احتیاط زده شود. اصلاً دور از ذهن نیست که اگر پابلو نرودا در وطنش می‌ماند، خیلی سریع کشته می‌شد و ادبیات‌دوستان از بسیاری از شعرهای ظریفش بی‌بهره می‌شدند.

از طرفی، کشف مکان‌ها و آدم‌های جدید نیز از دلایل مهاجرت است؛ همینگوی را نمی‌شود بدون سفرهایش تصور کرد.

این‌که چه چیز موجب مهاجرت یا تبعید می‌شود، موضوعی است جدا، اما به طور خلاصه می‌توان دلایلی مثل جنگ، تغییر حکومت یا شرایط بهتر زنده‌گی در کشوری غیر از وطن نویسنده را برشمرد.

نویسنده‌گانی که مهاجرت کرده‌اند، اغلب به دلایل مهاجرت، سختی و دشواری مهاجرت و زنده‌گی به عنوان یک مهاجر در وطن دوم می‌پردازند. برای همین، ورود به موضوعاتی چون تنهایی، غریبه بودن و بیگانه‌گی، تضاد فرهنگی و حتا نوستالژی در این آثار عجیب نیست.

یکی از عمده مسایلی که منجر به مهاجرت و تبعید شده، جنگ بوده و در این میان شاید جنگ جهانی دوم بیش از همه بر دنیای ادبیات، به‌ویژه نویسنده‌گان آلمانی تأثیر گذاشته باشد. برتولت برشت (نمایشنامه‌نویس بزرگ و نویسنده «آدم، آدم است»)، هرمان هسه (نویسنده «گرگ بیابان»)، توماس مان (نویسنده «مرگ در ونیز»)، هانا آرنت و اشتفن تسوایک از جمله نویسنده‌گان ضدنازی هستند که با قدرت گرفتن این حزب، راهی جز ترک وطن نداشتند. جالب این‌جاست که نوشته‌های این نویسنده‌گان پس از مهاجرت، تأثیر بسیار زیادی بر احساسات ضد نازی در سراسر دنیا گذاشت.

با این حال، تصور این‌که مهاجرت و تبعید موضوعی جدید در ادبیات و مربوط به ۱۰۰ سال اخیر بوده، امری اشتباه است. آنچه در ادامه می‌خوانید، معرفی

چند نویسنده معروف از دوران باستان و زمان داتنه تا امروز است که بنا به دلایل مختلف مجبور به ترک کشور خود شده‌اند.

داتنه که با «کمدی الهی» شهرت دارد، شاعرو سیاست‌مدار هم بود. او به دلیل سیاسی و حمایت از امپراتور مقدس روم، مجبور به ترک فلورانس شد. این تبعید تا پایان عمر داتنه ادامه داشت و تأثیرش را می‌توان بر شاهکار او یعنی کمدی الهی مشاهده کرد.

داتنه نیز مانند شخصیت اصلی این رمان، در جهنم به جست‌وجوی مأمنی می‌گردد.

«موهبتی است که ذهن انسان به هر جا که بخواهد پر می‌کشد»، این جمله را اوید، یکی از بزرگان شعر ایتالیا گفته است. دلیل تبعید اوید مشخص نیست. برخی گفته‌اند اشعار عاشقانه او برای دوران‌ش خیلی تندوتیز بوده. برخی هم یکی از شعرهای او در مخالفت با امپراتور وقت را دلیل این سفر ناخواسته می‌دانند.

ولتر با نام اصلی فرانسوا - ماری آرو در فرانسه شناخته شده بود، اما وقتی برای بار دوم به زندان مخوف باستیل افتاد، نام مستعار ولتر را انتخاب کرد. او منتقد سرسخت دولت و اشراف بود و

ادبیات

بدون

مهاجرت

چیزی

کم

دارد

برای همین به لندن مهاجرت کرد، اما در آن‌جا هم از انتقاد از شرایط اجتماعی و سیاسی دست نکشید و باز هم دچار دردسرهایی شد.

لرد بایرون از شعرای بزرگ بریتانیاست، اما زنده‌گی بی‌سروسامان و بدهی‌های فراوانش منجر به این شد که از انگلستان فرار کند و به ژنیو برود و در آن‌جا با پرسی شلی، شاعر بزرگ و همسرش مری شلی آشنا شود. مری شلی خالق «دراکولا» است که این رمان تأثیرگذار را در یک مبارزه‌طلبی از سوی بایرون در شبی بارانی نوشت.

ویکتور هوگو با رمان بزرگ «بینوایان» شهرت دارد. این نویسنده و مرد سیاست فرانسوی به دلیل مخالفت و انتقاد از ناپلیون و ملکه ویکتوریا، مجبور به ترک وطنش شد. بعداً تبعید او بخشیده شد، اما هوگو غرورش را زیر پا نگذاشت و از بریتانیا به فرانسه بازنگشت. او بینوایان ۱۲۰۰ صفحه‌یی را در همین تبعید نوشت.

اسکار ویلد با «پرتره دوریان گری» و «سالومه» شهرت دارد. اما در بریتانیای قرن نوزدهم کسی تاب تحمل این چهره متفاوت را نداشت. برای همین او با جیبی خالی راهی فرانسه شد، اما تبعید اثر خودش را گذاشته بود و ویلد در فرانسه تقریباً به‌جز «اهمیت ارنست بودن» کار مهمی ننوشت.

اچ. لارنس با دو رمان مهم «زنان عاشق» و «عشاق بانو چترلی» شهرت دارد. او که از منتقدان سرسخت جنگ بود، همیشه مورد آزار دولت انگلستان قرار می‌گرفت، برای همین هم راهی سفر شد. مهاجرت لارنس مقصد مشخصی نداشت و در استرالیا، ایتالیا، سریلانکا، امریکا، مکزیک و جنوب فرانسه زنده‌گی کرد و هرگز از نوشتن دست نکشید.

ارنست همینگوی نامی بسیار آشنا برای دوست‌داران ادبیات است. او نویسنده «پیرمرد و دریا» و «وداع با اسلحه» است. او زاده امریکاست، اما در جنگ به عنوان راننده امبولانس در ایتالیا خدمت کرد و

بعد از مجروح شدن به پاریس رفت و به عنوان روزنامه‌نگار مشغول به کار شد. بعد از آن‌هم به طور خودخواسته دیگر به وطنش بازنگشت و آزادی جاری در پاریس را به آغوش کشید. پاریس محل وقوع رمان معروف او **The Sun Also Rises** است.

تی. اس. الیوت (شاعر «سرزمین هرز») و پابلو نرودا (شاعر برنده نوبل اهل شیلی)، میلان کوندرا (نویسنده «سبکی غیرقابل تحمل زنده‌گی») و گوتتر گراس (نویسنده برنده نوبل ادبیات «طبل حلبی») از دیگر نویسندگان و شاعرانی هستند که تمام یا بخشی از زنده‌گی خود را به دور از وطن گذراندند و به فعالیت ادبی خود ادامه دادند.

مهاجرت به هر دو شکل خودخواسته و اجباری‌اش مسأله‌یی تلخ است و واقعاً چیزی سخت‌تر از ترک وطن وجود ندارد. اما انگار نام‌هایی که در بالا ذکرشان رفت و آثاری که به آن‌ها اشاره شد، به‌جز در سرزمینی غیر از وطن نویسنده مجال آفریده شدن نداشتند، تلخ است اما انگار ادبیات بدون مهاجرت چیزی کم دارد.

خاقانی شروانی از شاعران قرن ششم، از بزرگ‌ترین قصیده‌سرایان فارسی است. مادر او قبل از آن‌که به اسلام بگردد، مسیحی بوده و به همین دلیل، خاقانی تحت تأثیر مذهب پیشین مادرش، آداب و آیین مسیحیت را به شکل هنرمندانه‌یی در اشعارش بازتاب داده است. این بازتاب را در اکثر قریب به اتفاق آثار او می‌توان یافت، اما به‌طور خاص، باید به قصیده «ترساییه»ی او اشاره کرد که از آثار برجسته ادبیات فارسی و از معروف‌ترین قصاید اوست. همان‌طور که از نام قصیده برمی‌آید، این شعر سرشار از اصطلاحات آیین مسیحیت است و به همین دلیل، بارها مورد شرح شارحان مختلف قرار گرفته است. در زیر، ابیاتی از این قصیده ۹۱ بیتی را می‌خوانید:

یادی از قصیده ترساییه خاقانی

منبع: شهرستان ادب	رفیق دون چه اندیشد به عیسی؟ وزیر بد چه آموزد به دارا؟	چو مریم سر فکنده زیرم از طعن سرشکم چون دم عیسی مصفی	فلک کز روتر است از خط ترسا مرا دارد مسلسل راهب‌آسا
	مگوی این کفر و ایمان تازه گردان بگوی استغفرالله زین تمنا	مرا از بعد پنجه ساله اسلام نزید چون صلیبی بند بر پا	تنم چون رشته مریم دوتا است دلم چون سوزن عیساست یکتا
	فقل و اشهد بان الله واحد تعالی عن مقولاتی تعالی	کنم تفسیر سریانی ز انجیل بخوانم از خط عبری معمی	من این‌جا پای‌بند رشته ماندم چو عیسا پای‌بند سوزن آن‌جا
	به روح‌القدس و نفخ روح و مریم به انجیل و حواری و مسیحا	کشیشان را کشش بینی و کوشش به تعلیم چو من قسیس دانا	لباس راهبان پوشیده روزم چو راهب زان برآرم هر شب آوا
	به عهد راستین و حامل بکر به دست و آستین باد مجرا	به‌دست آرم عصای دست موسی بسازم زان عصا شکل چلیپا	شده‌است از آه دریا جوشش من تیمم‌گاه عیسی قعر دریا
	به بیت‌المقدس و اقصی و صخره به تقدیسات انصار و شلیخا	چه‌گونه ساخت از گل مرغ عیسی؟ چه‌گونه کرد شخص عازر احیا؟	چه راحت مرغ عیسی را ز عیسی؟ که همسایه است با خورشید عذرا
	به تثلیثی کجا سعد فلک راست به تربیع صلیب باد پروا	چه معنی گفت عیسی بر سر دار؟ که آهنگ پدر دارم به بالا	چرا عیسی طیب مرغ خود نیست؟ که اکمه را تواند کرد بینا
	سزد گر عیسی اندر بیت معمور کند تسبیح از این ابیات غرا	بس ای خاقانی از سودای فاسد که شیطان می‌کند تلقین سودا	زبان روغنیم ز آتش آه بسوزد چون دل قندیل ترسا

افسران ارتش افغانستان در مخفی گاه بن لادن

"زمینه نفوذ آی اس آی را در لایه های نهادهای کشفی فراهم نکند"

هارون مجیدی

فرستادن افسران ارتش افغانستان به منظور آموزش نظامی به پاکستان، زمینه نفوذ هرچه بیشتر «آی اس آی» را «در لایه های نهادهای کشفی و استخباراتی افغانستان» فراهم می سازد.

شماره از جنرالان و مقام های پیشین ارتش و پولیس افغانستان، با ابراز این مطلب می گویند که فرستادن افسران ارتش کشور به پاکستان، هیچ توجیه منطقی ندارد.

به گفته آنان، رهبران پاکستانی یکی از افتخارات شان را فروپاشاندن ارتش هفتادساله افغانستان قلمداد می کنند؛ بنابراین چگونه می توان بار دیگر به این کشور اعتماد کرد.

روز پنجشنبه هفته گذشته، شش تن از افسران نخبه ارتش افغانستان جهت کسب آموزش های نظامی، به مقر ارتش پاکستان در ایت آباد فرستاده شدند و قرار است دوره های لازم آموزشی را در دانشگاه افسری کاکول بگذرانند.

ایت آباد محل اختفای اسامه بن لادن رهبر شبکه تروریستی القاعده است که نزدیک به سه سال پیش، در نتیجه عملیات هوایماهای سیا کشته شد.

حالا شش افسر ارتش افغانستان، قرار است در این منطقه از سوی ارتش پاکستان آموزش ببینند.

جاوید کوهستانی آگاه نظامی به روزنامه ماندگار می گوید: در تمام دنیا معمول است کشورهایی که میان شان دشمنی تاریخی - فرهنگی وجود دارد؛ هیچ زمانی تعاملات آموزشی و یا زمینه های نفوذ استخباراتی را برای یکدیگر فراهم نکرده اند.

آقای کوهستانی می افزاید که افغانستان با پاکستان مشکل جدی تاریخی دارد و در آموزش هایی که نظامیان افغانستان از گذشته های دور تا امروز دیده اند، پاکستان برای آنان یک دشمن معرفی شده است.

این آگاه نظامی باور دارد: حمایت از بنیادگرایی، افراطیت و انهدام ارتش هفتاد ساله افغانستان به دست سران و رهبران پاکستانی، یکی از افتخارات پاکستان بوده که آنان از نوازشریف تا بوتو، همواره به انهدام و فروپاشاندن ارتش افغانستان افتخار کرده اند.

آقای کوهستانی تأکید می کند: فرستادن فرزندان افغانستان برای آموزش نظامی در پاکستان هیچ توجیه منطقی ندارد.

او تصریح می کند: «این کار از یک طرف واکنش مردم افغانستان را به همراه دارد و از طرف دیگر، به افسران جوانی که قربانی این مسأله می شوند، ضیاع وقت است؛ چون بعد از بازگشت از پاکستان مورد اعتماد

در ارتش افغانستان قرار نمی گیرند و در پُست های کلیدی مقرر نمی شوند و در بخش های غیر فعال و اداری مصروف خواهند شد».

این آگاه نظامی با اشاره به تفاوت ها میان ارتش پاکستان و افغانستان، می گوید: ارتش افغانستان در گذشته از سیستم ترکی و روسی پیروی کرده، در حالی که ارتش پاکستان چنین نیست و از لحاظ تاکتیک ارتش امروزی پاکستان با ارتش گذشته ما هم خوانی ندارد و نمی تواند در بخش آموزش به نیروهای ما کمک کند.

آقای کوهستانی تأکید کرد: «در ابتدا هر دو دولت باید در سطوح مختلف اعتمادسازی کنند؛ چون پاکستان تا هنوز برای ما تروریست می فرستد و از مخالفان ما حمایت می کند؛ در کنار داشتن معضل دیورند با پاکستان، فرستادن این افسران در حقیقت فرصت سازی پاکستان (برای نفوذ) در لایه های نهادهای کشفی و استخباراتی ما خواهد بود».

این آگاه نظامی، سفرهای اخیر دولت مردان پاکستان به کابل و تعلقات غیر رسمی رهبران دولت افغانستان به پاکستان را از دلایلی می داند که دولت وحدت ملی را وادار به نزدیک شدن و انجام فعالیت های مشترک با پاکستان کرده است. آقای کوهستانی می گوید: این فعالیت های مشترک با مخالفت مردم روبرو خواهد شد.

در این حال، جنرال عتیق الله امرخیل آگاه دیگر نظامی با ابراز مخالفت به فرستادن این افسران به ایت آباد می گوید: اگر هدف این باشد که از گله گزاری های پاکستان مبنی بر این که گفته اند، شما نظامیان خود را به کشورهای دیگر می فرستید و به پاکستان نه، جلوگیری صورت گیرد، با این کار نمی توان جلو چنین گمانه زنی ها را گرفت.

هم اکنون ده هاتن از سربازان و افسران ارتش افغانستان در کشور هندوستان آموزش می بینند. پاکستان به دلیل دشمنی که با هند دارد، نگران است که این افسران در آینده خطری را متوجه این کشور سازند.

جنرال امرخیل با بیان این که آموزش های نظامی در پاکستان به سطح عالی نیست، می گوید: در افغانستان استادانی به سطح جهان به نظامیان درس می دهند، بهتر است که افسران ما این آموزش ها را در درون کشور سپری کنند.

این آگاه نظامی عواقب فرستادن افسران نظامی به پاکستان را خطر آفرین عنوان کرده، می گوید: چون مردم از کارکرد پاکستان ذهنیت خوبی ندارند، هر

زمانی که این افسران دوباره برگردند؛ آنان را به نام جاسوس و عمال آی اس آی یاد خواهند کرد.

آقای امرخیل با بیان این که اگر هر دو دولت مصمم به ابراز حُسن نیت بودند، آن را باید در بخش های دیگر آموزشی از جمله کشاورزی، تکنالوژی، صنایع و... که در پاکستان رشد کرده، نشان می دادند تا با برگشت آموزش دیده گان از اسلام آباد، در افغانستان شرکت های تولیدی ساخته می شد و صنعت رشد می کرد.

این نظامی با تجربه، با انتقاد از عملکرد رهبران دولت وحدت ملی می گوید: «دولت را مافیایی که با پاکستان ارتباط دارند، تحت کنترل گرفته و آنان می کوشند تا رهبران را با سخنان چرب وادار سازند تا افسران فرستاده شوند و تنها آرزوی شان این است که خود صاحب زنده گی و دارایی شوند».

این آگاه نظامی از رهبران دولت می خواهد تا در استراتژی خود محتاط باشند و عواقب کارهایی را که انجام می دهند، در نظر داشته باشند.

هم چنان، جنرال عبدالهادی خالد آگاه نظامی و معاون پیشین وزارت امور داخله می گوید: میان افغانستان و پاکستان کوه هایی از نفرت و بی اعتمادی وجود دارد که عامل آن دولت پاکستان بوده و این دولت همواره از ناگزیری های افغانستان استفاده کرده است.

جنرال خالد می افزاید: پاکستان ماری را که آموزش داده بود، امروز بلای جان خودش شده و این کشور را دچار بحرانی های شدید اقتصادی و اجتماعی کرده است.

این آگاه نظامی باور دارد که افغانستان نیازمند به دست آوردن آموزش های نظامی پاکستان نیست؛ چون در سال های گذشته، نیروهای نظامی افغانستان با استفاده از آموزش هایی که برای شان داده شده، نسبت به افسران پاکستان بهتر شده اند.

آقای خالد تأکید می کند: پاکستان و افغانستان با انجام این کار خواسته حُسن نیت خود را نشان دهند؛ اما باید منتظر بود که آیا پاکستان در این امر صادق است و یا مانند گذشته عمل خواهد کرد.

پاکستان در جریان سال های گذشته، همواره از دولت پیشین افغانستان خواسته بود تا افسران خود را به منظور آموزش نظامی به این کشور بفرستد. اما دولت سابق افغانستان زیر فشار رسانه ها و مردم، از فرستادن سربازان و افسران نظامی به پاکستان خودداری کرد.

سختگویی رییس جمهور پیشین می گوید که آنان به دولت پاکستان اعتماد نداشتند و به همین دلیل به این کشور سربازان خویش را نفرستادند.

رویاری بر سر انتقال کاروان...

پروان از سوی تاجران متوقف شد. مالکان سنگ ها از ترس این که سنگ های شان به این بهانه در کابل تلف و ضبط نگرند، کاروان را در منطقه پشته سرخ توقف داده بودند؛ اما حالا پولیس توانسته است که این کاروان را به سمت دوراهی بگرام انتقال دهد.

به گفته شاهدان، در حال حاضر به تعداد سه صد نفر از مالکان این سنگ ها مانع همه اقدامات به خاطر انتقال کاروان به کابل شده اند و حضور پولیس به خاطر انتقال این کاروان به کابل در منطقه پشته سرخ، از سه روز به این سو بیشتر شده است.

مالکان سنگ های قیمتی می گویند که بیم آن می رود که رویاری مردم و پولیس سبب زدو خورد شود و تلفاتی برجا گذارد؛ به همین دلیل سعی می کنند که مشکل را به گونه یی حل کنند.

شایگان، می گویند: دولت اگر می خواهد که به گونه قانونی این کاروان را محصول کند و مالیه اش را بگیرد، باید همین جا حسابش را پاک کند؛ اما به بهانه مالیه و گمرک اجازه نمی دهیم که کسی مال قانونی ما را ضبط کند.

آنان می گویند که از سال ها به این سو، به گونه قانونی، حق تجارت این سنگ ها را داشته اند و همه اسناد های قانونی را در دست دارند و از دولت می خواهند که به روش های قانونی و حقوقی با آنان برخورد کند و جلو سوء استفاده ها را بگیرد.

اما تماس روزنامه ماندگار با مقام ها در وزارت داخله و مسولان امنیتی ولایت پروان بی نتیجه بوده است.

سیاست راهبردی کاخ سفید در...

رسماً در افغانستان پایان یافته و بر اساس اعلام واشنگتن، دیگر پنتاگون در این کشور مأموریت نظامی نخواهد داشت.

هم اکنون ۱۰ هزار نظامی امریکایی تحت عنوان مأموریت «حمایت قاطع» ناتو برای آموزش و مشاوره نظامی نیروهای افغانی در افغانستان حضور دارند.

این در حالی است که «تام کاتن» یکی از سناتورهای جمهوری خواه و جنگ طلب امریکایی در مجلس سنای این کشور تصریح کرد: امریکا نباید در مورد خروج خود از افغانستان تصمیم عجولانه یی بگیرد. کاتن با اشاره به طرح خروج اوباما از افغانستان گفت که واشنگتن برای خروج نظامیانش عجله نکند، زیرا افغانستان قلب راهبردی امنیت ملی امریکا است.

همچنین اشتون کارتر نامزد پیشنهادی وزارت دفاع امریکا هفته گذشته طی سخنانی در کمیته تسلیحاتی مجلس سنای امریکا خاطر نشان کرد: در حال حاضر برنامه باراک اوباما رییس جمهور امریکا برای خروج نیروهای نظامی این کشور از افغانستان قابل تأیید است، اما در صورت نیاز باید بازنگری شود.

کارتر تأکید کرد: برنامه خروج نظامیان امریکایی باید بر اساس تغییر شرایط افغانستان مورد بررسی قرار گیرد.

وضعیت افغانستان رضایت...

به کمک های مالی بلکه به حمایت های اساسی بین المللی نیاز خواهد داشت.» او افزود که چهارچوب اساسی برای چنین حمایتی در ماه های آینده به صورت مشترک توسط شرکای بین المللی و حکومت افغانستان باید ایجاد گردد.

فعلاً حدود ۱۲ هزار سرباز بین المللی در افغانستان حضور دارند که اکثریت شان امریکایی هستند. این سربازان در ماموریت «حمایت قاطع» به نیروهای امنیتی افغانستان آموزش و مشوره می دهند. براساس برنامه کنونی، ایالات متحده امریکا می خواهد تا آخر سال جاری میلادی نصف نیروهای خود را از افغانستان بیرون کند و تا اخیر ۲۰۱۶ همه آن ها افغانستان را ترک کنند.

صدر اعظم آلمان گفت که ماموریت افغانستان «کار یک نسل» است و جهان نباید توجه خود از این کشور را به سرعت برگرداند: «چون در آن صورت این خطر که بسیاری کارها بی نتیجه بماند بسیار بزرگ است.»

خانم مرکل گفت که هرچند حالا تهدید تروریسم بین المللی از افغانستان متوجه جهان نیست، اما وضعیت امنیتی کشور برای افغان ها رضایت بخش نیست. به گفته او هنوز فساد اداری و اقتصاد مواد مخدر زیر کنترل آورده نشده است.

فرار هزاران مهاجر افغانی...

بر خانه های شان و خشونت پولیس وجود دارد. دزینگر می گوید که بسیاری این خانواده ها ده ها سال پیش در پاکستان مسکون شده بودند و در صورت بازگشت به افغانستان جایی برای زنده گی ندارند.

او علاوه نمود که زنده گانی این مهاجران در پاکستان است و معلوم نیست که چه مدتی در افغانستان می مانند. سرازیر شدن عودت کننده گان بدون سند و مدرک به افغانستان در ماه جنوری به طور متداوم افزایش یافته است و از ۱۵۰ خانواده در هفته اول این ماه به ۱۴۰۰ خانواده در اخیر آن ماه بلند رفته است.

دزینگر در مورد گرایش به افزایش عودت مهاجران گفت که «عجالتاً پیش بینی آن بسیار مشکل است، ما شاهد کاهش آن نبوده ایم، دیده شود چه می شود».

برگشت غیر منتظره هزاران خانواده مهاجر، بر امکانات محدود افغانستان فشار وارد می کند و تنها به خانواده های بسیار آسیب پذیر کمک می شود.

نزدیک به ۱۰ درصد کسانی که تاکنون برگشت کرده اند به کمک ها دسترسی دارند و سازمان بین المللی مهاجرت برای مقابله با این مشکل مجبور شده است که ده در صد امکاناتش را از مرز غربی با ایران برای این منظور اختصاص بدهد.

لیست دادستان های فاسد...

دادستان های فاسد گزارش داده اند که گویا این لیست در اختیار رییس جمهور افغانستان قرار گرفته است. اما سخنگوی دادستانی کل می گوید هیچ لیستی در این مورد وجود ندارد.

این نخستین بار نیست که اتهام فساد بر دادستانی کل وارد می شود. عزیزالله لودین رییس پیشین اداره مبارزه با فساد اداری بارها از وجود دادستان های فاسد شکایت کرده بود. اظهارات این مقام پیشین حکومتی ناامیدی ها نسبت به مبارزه با فساد اداری را بیشتر کرد زیرا با وجود شعارهای مبارزه با فساد، هیچ مقام دولتی به اتهام دست داشتن در فساد اداری بازداشت و محاکمه نشد، در حالی که همه مقام ها از وجود فساد شکایت داشتند.

اما بصیر عزیزی سخنگوی دادستانی کل افغانستان روز شنبه ۱۸ دلو ۱۳۹۳ در یک کنفرانس خبری در کابل گفت چنین ادعاهایی درست نیست: «همچو یک لیستی که دادستان ها یا اشخاصی که در اداره دادستانی کل ایفای وظیفه می کنند، ترتیب نشده که این ها در فساد اداری دست دارند یا لیست شان به اداره دیگری سپرده شده باشد.»

بازداشت چهار دادستان

در همین حال دادستانی کل می گوید هشت تن از افرادی که در فساد اداری دخیل بوده اند، بازداشت شده اند که چهار تن آن ها دادستان ها و چهار تن دیگر، کارمندان سایر ادارات دولتی می باشند. سخنگوی دادستانی کل می گوید هر کارمندی که در این اداره و یا اداره های دیگر در فساد اداری دست داشته باشد، بازداشت می شود.

دادستانی عالی ترین مرجع تحقیق در رابطه به قانون شکنی ها، تخطی ها و جرایم است این نهاد مکلف است که در رابطه به خلاف رفتاری ها و قانون شکنی ها تحقیق کند و دوسیه های این تخطی ها را برای رسیدگی عدلی به قوه قضاییه بسپارد، ولی زمانی که دادستان ها خود تخطی کنند و دست به فساد بزنند، نهاد دیگری نیست که از این نهاد تحقیقی بازخواست کند.

آقای عزیزی در کنفرانس روز شنبه گفت مبارزه دادستانی کل با فساد با قاطعیت ادامه دارد: «در هفته های گذشته هشت تن که چهار تن آنان دادستان ها بودند، گرفتار شدند، دوسیه های آن ها تحت بررسی است و یک تعداد آن ها به محاکم معرفی شده و مبارزه دادستانی کل علیه فساد با جدیت و قاطعیت ادامه دارد.»

تهدید علیه دادستان ها

دادستانی کل افغانستان می گوید کار این نهاد خالی از مشکل نیست زیرا تمام افرادی که به نحوی قانون بر آن ها تطبیق شده، از دادستانی کل ناراضی اند. براساس آماری که دادستانی کل ارائه کرد در حال حاضر بیش از ۳۵ هزار تن در زندان های افغانستان مجبوس اند و خانواده های هیچ یک از آن ها از دادستانی راضی نیست.

آقای عزیزی گفت دادستان ها در پایتخت و ولایات افغانستان با تهدیدهای امنیتی مواجه اند و چندین تن از آن ها جان شان را در نتیجه تطبیق قانون بر مجرمین، از دست داده اند: «ما هر سال بالاتر از ۴۰، ۳۵ تا ۵۰ تن از دادستان ها خود را از دست می دهیم، آن ها یا ترور می شوند و یا سر آن ها بریده می شود. ما دادستان خود را در هم در کابل و هم در ولایات دور دست از دست داده ایم.»

باوجود ادعاهای دادستانی کل برای مبارزه با فساد، دوسیه های چند تن از وزیرانی که در سیزده سال گذشته اتهام فساد بر آن ها وارد بود، بررسی نشد. این موضوع همواره با انتقادهایی همراه بوده چنانچه گفته می شود دولت تنها قانون را بر افراد ضعیف تطبیق می کند. اما سخنگوی دادستانی کل می گوید دوسیه های فساد چند تن از وزیران پیشین از سوی این نهاد تکمیل شده و به نهادهای قضایی فرستاده شده است.

ناکامی و تخلف دولت نواز شریف از قانون؛**ارمغان تروریست مشهور برای پاکستان****فرحان مهدوی - تسنیم**

در حالی که دولت پاکستان مدعی مجازات بدون تبعیض تمامی تروریست‌های این کشور است افرادی مانند ملک اسحاق و هم‌قطاران وی وجود دارند که دولت این کشور را در مجازات آن‌ها با ناکامی و تخلف از قانون روبرو ساخته‌اند.

ملک اسحاق رهبر گروه تروریستی «لشکر جهنگوی» دولت فدرال را وادار کرده تا در مورد حکم اعدام بدون تبعیض تروریست‌ها به رو ناکامی حرکت کند.

دولت نواز شریف در مورد اعدام ملک اسحاق تروریست پاکستانی شکست خورد در حالی که ممنون حسین رئیس‌جمهور این کشور با رد درخواست بخشش، حکم اعدام وی را امضا کرده بود.

مدارک موجود در دست رسانه‌های پاکستانی نشان می‌دهد که دولت فدرال این کشور چگونه از اجرای حکم اعدام بدون تبعیض تروریست‌ها در رابطه با پرونده ملک اسحاق سرپیچی کرده است.

وزارت داخله پاکستان پس از تصمیم دولت برای اجرای حکم اعدام در ۱۷ دسامبر سال ۲۰۱۴ میلادی (۲۶ آذر)، کمیته‌ی تشکیل داد که براساس آن تنها تروریست‌هایی اعدام خواهند شد که از سوی دفتر نخست‌وزیر معرفی و حکم اعدام آن‌ها به امضای رئیس‌جمهور برسد.

بر اساس همین تصمیم، دولت فدرال پیامی در ۳۱ دسامبر سال ۲۰۱۴ میلادی (۱۰ دی) به «شجاع خانزاده» وزیر امور داخلی ایالت «پنجاب» ارسال کرد تا رهبر گروه تروریستی لشکر جهنگوی را از تصمیم رئیس‌جمهور پاکستان در مورد رد درخواست بخشش وی و اجرای حکم اعدام آگاه کند.

اما پس از دو روز یعنی در ۲ جنوری سال جاری (۱۲ دی) «چوهدری نثار علی خان» وزیر داخله پاکستان به همان وزیر نامه فوری ارسال کرد که دستور از سوی دولت فدرال صادر می‌شود و تا اطلاع بعدی حکم اعدام ملک اسحاق اجرایی نشود.

وزیر داخله پاکستان به وزیر امور داخلی ایالت پنجاب دستورالعملی ارائه کرد که براساس آن پرونده اتهامات ملک اسحاق مورد تجدیدنظر قرار گیرد و پس از آن معلوم می‌شود

که آیا وی در فهرست تروریست‌های مورد نظر دفتر نخست‌وزیری قرار می‌گیرد یا خیر.

منابع پاکستانی می‌گویند که دولت ایالتی پنجاب طی چند روز آینده دولت فدرال را در مورد قرار گرفتن پرونده رهبر گروه تروریستی لشکر جهنگوی در دایره شرایط تعیین شده دولت در مورد تروریست‌ها آگاه کرد و اعلام شد که ملک اسحاق در فهرست اعدام قرار می‌گیرد.

با این حال، دولت فدرال در نهایت دچار سردرگمی شد زیرا قانونی را که در مورد اعدام تروریست‌ها وضع کرده بود و باید آن را اجرایی می‌کرد در مورد رهبر گروه تروریستی لشکر جهنگوی قادر به چنین کاری نبود زیرا این تروریست با استفاده از برخی دست‌های پشت پرده تاکنون توانسته است دولت را در برابر اجرای حکم اعدام خود ناکام و ناتوان سازد.

پس از این بود که پرونده رهبر گروه تروریستی لشکر جهنگوی در دفتر نخست‌وزیر و وزیر کشور پاکستان در دایره شرایط حکم اعدام تروریست‌ها قرار گرفت و همچنین برای تأیید رئیس‌جمهور ارسال شد که وی نیز درخواست بخشش ملک اسحاق را رد کرد.

براساس قانون اساسی پاکستان، حکم اعدام باید طی هفت روز پس از امضای رئیس‌جمهور اجرایی شود زیرا در صورت عدم اجرایی حکم اعدام پس از رد درخواست بخشش، از قانون این کشور تخلف صورت گرفته است.

دولت پاکستان با این کار از قانون وضع شده خود در مورد حکم اعدام تروریست‌ها تخلف کرده است.

دولت نواز شریف بارها ادعا کرده که تمامی تروریست‌ها از گروه‌های افراطی مذهبی، گروه‌های جدایی طلب ایالت «بلوچستان» و گروه‌های متعصب قومی در شهر «کراچی» را بدون تبعیض اعدام خواهد کرد.

مصدق ملک سخنگوی نخست‌وزیر پاکستان مدتی پیش در بیانیه‌ای اظهار داشت: اجرایی حکم اعدام برای همه تروریست‌های پاکستان از تحريم خارج شده بنابراین تروریست‌هایی حکم اعدام دارند، بدون تبعیض اعدام می‌شوند.

تعجب‌آور است که دولت پاکستان تروریست‌هایی را که در مناطق دورافتاده و صعب‌العبور این کشور فعالیت می‌کنند، تعقیب و بازداشت می‌کند در حالی که تروریست‌هایی همچون ملک اسحاق، «اکرم لاهوری» رهبر گروه تروریستی لشکر جهنگوی، «شیخ عطاء الرحمان» بنیانگذار گروه تروریستی «جندالله»، «ذکی‌الرحمان لکھوی» عضو مهم گروه تروریستی «لشکر طیبه» و ده‌ها تروریست دیگر که اکنون در زندان‌های مختلف این کشور بسر می‌برند دولت در مورد اعدام آن‌ها دچار سردرگمی شده است.

ملک اسحاق رهبر گروه تروریستی لشکر جهنگوی متهم به کشتن صدها نفر از مردم پاکستان ویژه شیعیان این کشور است.

در همین حال می‌بینیم دادگاه عالی پاکستان در ۱۷ جنوری سال جاری (۲۷ دی) عاملان حمله تروریستی به کنسولگری ایران در سال ۱۹۹۷ میلادی را پس از ۸ بار محکومیت به مجازات مرگ از سوی دادگاه مبارزه با تروریسم، تبرئه کرد که ملک اسحاق رهبر گروه تروریستی لشکر جهنگوی نیز در این حمله نقشی مهمی ایفا کرده بود.

روابط تهران و اسلام‌آباد بدلیل حمله تروریستی به کنسولگری ایران با تنش‌های زیادی مواجه شده بود.

برخی از رسانه‌های پاکستانی نیز مدعی شده‌اند که دولت پاکستان اکنون به دنبال آزادی ملک اسحاق است.

اکنون باید منتظر ماند و دید که چرا دولت پاکستان در به مجازات رساندن تروریست‌هایی که دست‌شان به خون صدها انسان بی‌گناه آغشته است، اینگونه با ناکامی روبرو شده است.

چهار تغییری که باید در نظام...

حوزه‌های شهرستانی است.

از آنجایی که کمیسیون مستقل انتخابات قرار است برای اولین بار انتخابات شوراهای شهرستانی را برگزار کند، نهادهای دولتی باید یک فهرست به‌روز از مرزهای شهرستان‌ها را تا اواسط ۲۰۱۵ میلادی تهیه کنند زیرا اقدام برگزاری انتخابات عادلانه‌تر و همگانی‌تر در سطح شهرستان‌ها را تسهیل خواهد کرد.

چهارمین اصلاحی که باید در حوزه انتخاباتی اعمال شود، طرح برنامه‌ای برای اعمال درازمدت تغییرات در سیستم انتخاباتی افغانستان است.

در سال ۲۰۰۴ میلادی، کارشناسان بین‌المللی معتقد بودند که یک سیستم نماینده‌گی که موجودیت احزاب قوی را تضمین کند، باید طراحی می‌شد اما حامد کرزی رئیس‌جمهور سابق افغانستان، سیستم «رای واحد غیرقابل انتقال» را که حامی نامزدان انفرادی بود را تصویب کرد.

اگر انتخابات پارلمان افغانستان پیش از اعمال تغییرات در ساختار نظام انتخاباتی این کشور برگزار شود، سومین باری است که سیستم رای واحد غیرقابل انتقال در افغانستان با وجود عدم کارایی عملی می‌شود.

تغییر سیستم انتخاباتی کنونی به یک سیستم ترکیبی از سیستم رای واحد غیرقابل انتقال و سیستم نمایندگی متناسب موجب گسترش حضور احزاب سیاسی و اقلیت‌ها در مجلس و شوراهای ملی و محلی خواهد شد.

گفته می‌شود که این تغییرات باید از اولویت درازمدت حکومت افغانستان و هم‌پیمانان بین‌المللی این کشور در مرحله دوم اصلاحات انتخاباتی پس از سال ۲۰۱۶ میلادی باشد.

بحران‌های انتخاباتی سال‌های ۲۰۰۹ و ۲۰۱۴ میلادی نشان از ماهیت شکننده بودن حکومت وحدت ملی افغانستان و سیاست قومی در این کشور است و غرب باید حکومت وحدت ملی را وادار به آوردن اصلاحات لازم پیش از برگزاری انتخابات پارلمان کند زیرا به نظر می‌رسد این تنها راه برای حمایت از دموکراسی در افغانستان است.

این اظهارات در حالی توسط فارین پالیسی مطرح شده است که با توجه به شکایات فراوان عبدالله مبنی بر تقلب در انتخابات ریاست‌جمهوری سال گذشته در افغانستان و اصرار وی مبنی بر اعمال تغییرات ساختاری در نظام انتخاباتی این کشور، پس از تشکیل حکومت وحدت ملی و توافق دو تیم انتخاباتی در مورد اعمال اصلاحات در کمیسیون‌های انتخاباتی، به نظر می‌رسد که تیم رییس‌اجرائی افغانستان مسوولیت پیگیری اصلاحات در سیستم انتخاباتی این کشور را بر عهده گیرد اما روز گذشته سرور دانش معاون دوم اشرف‌غنی عهده‌دار اعمال تغییرات در کمیسیون‌های انتخاباتی تعیین شد.

حال باید منتظر ماند و دید که این اقدام مغایر با مفاد توافقنامه حکومت وحدت ملی رییس‌جمهور افغانستان تنش‌های تازه‌ی را میان دولت‌مردان این کشور به وجود خواهد آورد یا خیر.

وزیر**بلا تر به قطر برای جام جهانی ۲۰۲۲ هشدار داد**

جهانی بوده است. آنها فقط ۲۸۲ هزار و ۷۵۰ شهروند قطری دارند و بیش از ۱,۵ میلیون نفر از سایر کشورهای جهان در قطر زندگی می‌کنند.

بلا تر همچنین تأکید کرده پروسه انتخاب بازیکنان قطر را زیر نظر گرفته است. رییس فیفا در ادامه به انتقاد از تیم ملی هندبال قطر به خاطر تعداد بالای بازیکنان خارجی در این تیم پرداخت. او ادعا کرد تیم ملی هندبال قطر که هفته گذشته به فینال جام جهانی هندبال رسید، روح تیم ملی یک کشور را زیر سوال برده است.

تیم ملی هندبال قطر متشکل از بازیکنانی بود که متولد کشورهای چون فرانسه، بوسنی و هرزگوین، اسپانیا، کوبا و مونت نگر و بودند. بازیکنان زیادی هم پیش از آغاز این تورنمنت با ملیت‌های دیگر برای قطری‌ها بازی کرده بودند. فدراسیون جهانی هندبال به بازیکنان اجازه می‌دهد با ملیت‌های مختلف برای تیم‌های مختلف به میدان بروند. بلا تر عنوان کرد: حقیقت این است که ورزش پل‌های اجتماعی می‌سازد و فرهنگ‌های مختلف را در کنار هم قرار می‌دهد. در هر حال اتفاقی که در جام جهانی هندبال در قطر رخ داد، تصور پوچی از یک تیم ملی را القا می‌کرد. بنا به قوانین فیفا، بازیکنی که برای تیم ملی یک کشور به میدان می‌رود، یا باید در آن کشور متولد شده و یا والدین او باید اهل آن کشور باشند. در غیر این صورت، آن بازیکن برای پوشیدن پیراهن تیم ملی آن کشور باید حداقل پنج سال در کشور مطبوع زندگی کرده باشد تا بتواند برای تیم ملی آن کشور به میدان برود.

رییس فدراسیون جهانی فوتبال به قطر در مورد بازیکنانش در جام جهانی ۲۰۲۲ هشدار داده است.

سپ بلا تر به قطری‌ها در مورد وارد کردن بازیکنان خارجی و دادن تابعیت به آنها برای حضورشان در ترکیب تیم ملی فوتبال قطر هشدار داد. او همچنین تأکید کرد تیم ملی هندبال این کشور در جام جهانی که مدتی پیش در این کشور برگزار شد، به خاطر وجود تعداد بالای بازیکنان خارجی که تابعیت قطر را داشتند، تیمی پوچ بوده است.

بلا تر در این باره گفت: کشور قطر که ۲,۲ میلیون نفر جمعیت دارد، با چالش بزرگی برای تشکیل تیم ملی فوتبال خود برای جام جهانی که میزبانی آن را به عهده دارد مواجه شده است. در هر حال این مسئله نمی‌تواند با دادن تابعیت قطری به بازیکنان خارجی برطرف شود.

قطر کوچک‌ترین کشوری است که تاکنون میزبان جام

سرمربی لیون:**زلاتان به داوران دشنام می‌دهد**

سرمربی لیون می‌گوید زلاتان ابراهیموویچ کاپیتان سرشناس پاری سن ژرمن به داوران فحش می‌دهد اما کسی جرات برخورد با او را ندارد. به گزارش ایسنا، در این هیچ شکی وجود ندارد که زلاتان ابراهیموویچ ستاره سوئدی پاری سن ژرمن یکی از بهترین مهاجمان فوتبال جهان است اما این بازیکن سوئدی بسیار جنجالی و پر حاشیه است و غرور بیش از حد او باعث شده تا سخنان و رفتارهای عجیبی را از او بشنویم و ببینیم.

هویر فورنیه سرمربی لیون سخنان جالبی را درباره ابراهیموویچ بر زبان آورد. او می‌گوید که این بازیکن سوئدی به داوران فحش می‌دهد اما کسی جرات برخورد با او را ندارد.

فورنیه گفت: ابراهیموویچ به داوران فحش می‌دهد اما به نظر می‌رسد که آنها متوجه چنین رفتاری نمی‌شوند چرا که هیچ اقدامی برای متوقف کردن او انجام نمی‌دهند. ابراهیموویچ در لیگ‌های معتبر اروپایی بازی کرده است و زبان‌های زیادی می‌داند. او به خوبی می‌داند که چگونه از کلمات رکیک استفاده کند بدون آن که کسی متوجه شود.

او ادامه داد: بازیکنان تیم من به هیچ کسی فحش نمی‌دهند و از آنها می‌خواهم که نه داور و نه کسی دیگر را تحریک نکنند. امیدوارم که بازیکنان لیون تحت تأثیر حرکات تحریک آمیز ابراهیموویچ قرار نگیرند.

لیون در فصل جاری رقابت‌های لیگ فرانسه نتایج خوبی به دست آورده است و با ۴۹ امتیاز در صدر جدول رده بندی قرار دارد، این در حالی است که پاری سن ژرمن با ۴۷ امتیاز سوم است.

مورینیو:**ازارد در چلسی****ماندگار است**

شایعات زیادی در مورد ادن ازارد در ماه‌های اخیر شنیده شده است. برخی رسانه‌ها در مورد او گزارش کردند مورد توجه تیم‌های نظیر رئال مادرید است و احتمال خروجش از جمع آبی‌های استمفوردبریج وجود دارد. برابر این شایعات ژوزه مورینیو، مسوول فنی چلسی معروف به آقای خاص واکنش نشان داد. وی اظهار کرد ستاره و بازی‌ساز بلژیکی تا سال ۲۰۱۷ قرارداد دارد، در تیم لندنی خواهد ماند.

وی حتی به خبرنگاران گفت اطمینان دارد بازیکن ۲۴ ساله قراردادی جدید را با تیم انگلیسی امضا خواهد کرد. ازارد از سال ۲۰۱۰ در خدمت صدرنشین کنونی لیگ برتر است.

و تعریف مجدد سلسله مراتب مدیریتی مدیران این کمیسیون‌ها برای برقراری کنترل و توازن به منظور جلوگیری از اعمال نفوذ بیش از حد افراد یا گروه‌ها در فرآیند انتخابات باید در اولویت ایجاد این اصلاحات باشد.

دومین اصلاحی که باید در حوزه انتخاباتی صورت گیرد، اقداماتی است که کمیسیون مستقل انتخابات را قادر به ثبت تعداد رأی‌دهندگان افغانستان سازد.

اگرچه کمیسیون مستقل انتخابات از سال ۲۰۰۴ میلادی تاکنون در زمینه ثبت تعداد رأی‌دهندگان تلاش‌های بسیاری کرده است اما این کمیسیون به دلیل نداشتن یک پایگاه داده قابل اعتماد، برای تعیین تعداد واجدین شرایط رأی‌دهی و تشخیص تعداد و موقعیت مراکز رأی‌گیری مناسب با مشکلات زیادی روبروست.

ایجاد یک فهرست ثبت‌نام رأی‌دهندگان می‌تواند یکی از راه‌حل‌های مهم برای برطرف کردن این مشکل باشد زیرا این کار نه تنها شفافیت و اعتبار انتخابات‌های آینده را تقویت می‌کند بلکه این امکان را فراهم می‌کند که کمیسیون مستقل انتخابات انتخابات را بجای یک روز، در چند روز برگزار کند.

براساس این طرح، کمیسیون مستقل انتخابات می‌تواند با توجه به منطقه جغرافیایی، انتخابات را در چند مرحله برگزار کند و علاوه بر کاهش فشارهای تدارکاتی، نظارت بر عملکرد پایگاه‌های انتخاباتی و شفافیت را افزایش دهد.

چنین تغییراتی همچنین موجب خواهد شد که نیروهای امنیت ملی افغانستان بتوانند بدون بکارگیری بیش از حد منابع نظامی‌شان از مناطق رأی‌گیری آسان‌تر محافظت کنند.

سومین حوزه‌ای که باید مورد بازبینی قرار گیرد، تنظیم فرآیند انتخابات برای...
ادامه صفحه ۷

چهار تغییری که باید در نظام انتخاباتی به وجود آید

فارین پالیسی

در ۲۱ سپتامبر ۲۰۱۴، پس از ماه‌ها بن‌بست در یک انتخابات جنجالی و پرتنش، اشرف‌غنی و عبدالله عبدالله کاندیداهای انتخابات ریاست‌جمهوری افغانستان، با امضای توافقنامه تقسیم قدرت حکومت وحدت ملی را تشکیل دادند و براساس آن، اشرف‌غنی به عنوان رئیس‌جمهور و عبدالله به عنوان رئیس‌اجرائی انتخاب شد.

در بخش مهمی از توافقنامه تشکیل حکومت وحدت ملی، دولت افغانستان موظف به تشکیل یک کمیسیون ویژه اصلاحات انتخاباتی نیز شدند تا علاوه بر رسیده‌گی به ادعاهای تقرب در انتخابات و ادعاهای مبنی بر سوء مدیریت کمیسیون انتخاباتی، اعتماد مردم این کشور به انتخابات را دوباره جلب کند.

در انتخابات ریاست‌جمهوری افغانستان، هر دو کاندیدا به ویژه عبدالله مدعی قربانی‌تلقب در انتخابات شدند. گفت‌وگوهای عبدالله ظاهراً نشان می‌داد که کارمندان کمیسیون مستقل انتخابات با اعضای گروه انتخاباتی اشرف‌غنی تباہی کردند تا زمینه برای پرکردن غیرقانونی صندوق‌های رأی در حمایت از اشرف‌غنی فراهم شود. اما از زمان امضای توافقنامه تشکیل حکومت وحدت ملی تاکنون، مقام‌های افغانستان در راستای طراحی و اجرای کردن اصلاحات در کمیسیون انتخاباتی گام جدی برداشته‌اند و جامعه جهانی نیز برای انجام این اصلاحات بر دولت افغانستان فشار نیاورده است.

در انتخابات پارلمانی که قرار است در ماه می سال جاری میلادی برگزار شود، اکثریت اعضای پارلمان که مسوولیت رأی‌دهی برای اصلاحات مهم در قانون

کناره‌گیری کند. اشرف‌غنی و عبدالله باید به دنبال تشکیل یک کمیته برای انتخاب رهبران جدید مستقل و بی‌طرف برای این نهادهای حیاتی انتخاباتی باشند. علاوه بر آن، به دلیل کثرت‌گرایی، حکومت باید کارشناسان انتخاباتی، فعالان جامعه مدنی و حقوق‌دانان را دعوت به حضور در کمیسیون‌های انتخاباتی کند.

علاوه بر انتخاب مدیران جدید برای بهبود اعتبار کمیسیون‌های انتخاباتی، ساختار اداری کمیسیون مستقل انتخابات نیز نیاز به تغییراتی دارد.

براساس ساختار مدیریتی فعلی این کمیسیون میان دو پست کلیدی ریاست و ریاست دبیرخانه کمیسیون انتخابات که هر دو توسط رئیس‌جمهور انتخاب شده‌اند، به دلیل عدم تعریف مشخص وظایف آن‌ها در قانون افغانستان تضادهای بسیاری به وجود می‌آید

اساسی را دارا هستند، انتخاب خواهند شد. حال مشروع بودن این انتخابات مستلزم انجام اصلاحات قطعی ساختاری و حقوقی در نظام انتخاباتی است و ایجاد این تغییرات عمده ساختاری در مدت زمان کم امکان پذیر نیست بنابراین به تعویق انداختن این انتخابات تا تابستان سال ۲۰۱۶ میلادی این امکان را به کمیسیون مستقل انتخابات و کمیسیون رسیده‌گی به شکایت‌های انتخاباتی می‌دهد تا کاستی‌های فنی و سازمانی خود را اصلاح کنند و همچنین به کمیسیون جدید اصلاحات انتخاباتی و جامعه جهانی نیز زمان کافی برای اعمال تغییرات لازم را فراهم می‌کند.

چهار حوزه کلیدی به اصلاح نیاز دارند: اولین و مهم‌ترین حوزه، رسیده‌گی به مشکل بی‌اعتمادی به کمیسیون‌های انتخاباتی است که نتوانستند به تعهدات‌شان عمل کنند و به نظر می‌رسد که ریاست کنونی این کمیسیون‌ها باید

مشاور امنیت ملی امریکا:

سیاست راهبردی کاخ سفید در افغانستان تغییر نمی‌کند

در مؤسسه «بروکینگز» واشنگتن اعلام کرد: با اینکه مأموریت نظامی امریکا در افغانستان به پایان رسیده، اما همچنان سیاست و استراتژی واشنگتن علیه تروریسم در این کشور به قوت خود باقی خواهد ماند. وی گفت: امریکا خواستار افغانستانی آرام و باثبات است و این کشور نباید به مکانی امن برای تروریسم تبدیل شود، از همین رو استراتژی کاخ سفید در مورد مبارزه با تروریسم در افغانستان تاکنون تغییری نکرده است. ریس تأکید کرد: امریکا در چارچوب مأموریت مبارزه با تروریسم فشارهای خود را بر گروه القاعده ادامه خواهد داد.

سخن‌مان مشاور امنیت ملی امریکا در حالی مطرح می‌شود که حضور نظامی نیروهای امریکایی پس از ۱۳ سال با ورود به سال ۲۰۱۵ میلادی...
ادامه صفحه ۶

مشاور امنیت ملی امریکا طی سخنانی در واشنگتن از عدم تغییر سیاست راهبردی کاخ سفید برای مبارزه با تروریسم در افغانستان خبر داد. سوزان رایس مشاور امنیت ملی امریکا طی سخنانی

مرکل:

وضعیت افغانستان رضایت‌بخش نیست

انگلا مرکل، صدر اعظم آلمان در سخنرانی خود در کنفرانس امنیتی مونشن به نیازمندی حمایت بین‌المللی از نیروهای امنیتی افغانستان فراتر از ۲۰۱۶ اشاره کرد. اشرف‌غنی، رئیس‌جمهور افغانستان نیز در این کنفرانس شرکت دارد. صدر اعظم آلمان روز شنبه (۱۸ دلو/ ۷ فبروری) در سخنرانی

شوند. خانم مرکل گفت: «سکتور امنیتی افغانستان بعد از سال ۲۰۱۶ نیز نه تنها...
ادامه صفحه ۶

خود در کنفرانس سالانه امنیتی مونشن گفت که همه تلاش‌ها باید به خرج داده شود تا دست‌آوردها در افغانستان حفظ و توسعه داده

Mandegar

هزینه های تبلیغات شما در روزنامه ماندگار

ماندگار

شماره	موقعیت اعلان در روزنامه	اندازه	از 1 الی 30 روز	از 31 الی 80 روز	برای 180 روز 40% تخفیف
1	قسمت بالای صفحه کنار لوگو	14/4 cm	\$ 60	\$ 48	\$ 36
2	نصف پائین صفحه اول	16/25 cm	\$ 250	\$ 200	\$ 150
3	بنا در صفحه اول یا اخیر	3/25 cm	\$ 70	\$ 56	\$ 42
4	مکمل صفحه داخلی	36/25 cm	\$ 350	\$ 280	\$ 210
5	قسمت بالای صفحه اخیر	12/6 cm	\$ 100	\$ 80	\$ 60
6	نصف پائین صفحه اخیر	16/25 cm	\$ 250	\$ 200	\$ 150
7	در قسمت بالای وب سایت		برای 7 روز \$ 400	برای 14 روز \$ 600	برای 30 روز \$ 1200